

ביצד מברכין פרק ששי ברכות

לח

עין משפט
נר מצוה

עבדן - עבודה ומקופפת כגולסקאות נאות גלי דעתיה ללחם
עשה - בלמודין - כנסרים בעלמא שלא הקפיד על עריכתה
 ודוגמתו שנינו במועד קטן (פ"ב דף יב.) עשה לו למודין לוחין לבור
 של יין לכחותו : **עשה בעלמא הוא** . ויצו פרי לבכר עליו בורח פרי
 העץ : **ומוצו ספוגיות** . סופי ענבים תורה אור

שלין מחשלים עולמיה ועושים מן
 חומן : **מחיב קרן וחומש** . לטובה
 ממו בשוגג : **וכי יאשע פופר** .
דעשה בעלמא הוא ואין שם תרומה
 חל עליו ואין לך פרי הניתן למסקר
 אלא ויחיס ענבים בלבד ויביע במר
 בר רב אשי : **ערימא מהו** . מה
 מזכרין עליו ושם ערימא-כל דבר
 הכתוב קחם ואינו מרוסק : **לא הוב**
אדעפא דרבא . לא היה מדין מהו

שאל : **חיל** . רבינא לא הוא מברכין
 ארוז טרימא אהה שאל : **קוקרעמי** .
 כרכוס ספוטשים ארוז ונותנין בו יין
 ושתין : **או דשומשי** . להוליה שמנין
 או דפרולני . כתיבת ענבים לחם
 לתוך התרנגים מים לנשות חמד :

חיל רבא משילתא קא אחרת . מסוך
 דברי רבינא הבין רבא את השאלה
 חיל דבר משוך שאלתני כמו דעיי
 תשילתא דשמיטת חולין (דף נט.) :

מוטר נשמות מן טרימא . שליט
 מפסויה אלמא דבמילת קמי וכיון
 דהכי הוא מברכין עליה ב"פ העץ :

ספתא . מאכל העשוי מקמח קליות
 שנתבשו בחטור כבוד ששכילים
 לחים* : **עבה** . לא חלביה עבדא .

ובמילת קיימא : **שחושין** . מגיסין
 בקף לנרבו יפה במימיו : **יעוס**
המברי . מפורש במסכת פסחים (דף
 נט.) : **ובל המשקים שופה** . אלמא

לאכילה מכין ורפואה ממילא הוא
 הלא כמו לאכילה מכין כי (ה) ה"פ
 זכריא רבא דשומאל . ואת"ג דהניא
 לענין שבת דלכול הוא ומוטר לאכלו
 בשבת אטרין למימך דטעון ברכה :

ה"פ דברינא ביון לרפואה קא מבין
 לא לנעי ברבא קמ"ל כיון דמתכני
 מעיב . שהרי מאלל הוא בדי ברכי :

ומלכותו בדי דבנות הוא :
 ולאפק משמע . שהוליה כבר הוא
 דואי ברכה הגונה **לנשבר בעיני**
 שהרי כבב הוליה הלחם הוא מן הארץ

שהוא על גבי הים : **דכתיב אל**
מוילתא ממזרים . וכשלאמרה פרשה
 בלעם כבר יצאו : **המוילתא לך מיס** .
 וכבר הוליה : **ובני גמיה סבר דמיק**

משמע . שפסיד הוליה דכתיב המוילת
 אהכס וכשלאמר פסוק זה למטה עדיין
 לא יצאו והמוילת לך מיס עדיין היה
 מוילתא כימי היוחס במדבר : **לחשיקס**

יחפון . שאני הוא שהולתני אהכס :
 אשמעינן

דאפיק משמע דכתיב **אר מוציאם** ממצרים
דמוציא - דאפיק משמע דכתיב **המוציא** לך
 ממצרים **דמוציא** לך מיס מצור ההלמיש **ורבי**

נחמיה סבר דמוציא דמליק משמע שנאמר
המוציא אהכס מתחת סבלות
 קאמר להו קודשא בריך הוא **לישראל** כך

הוא ובקי בברכות הוא אמר להם לכשיבא
 לידו וזמנא דהיא איקלע לנגייה אפיקו ליה ריפתא
 פתח ואמר **מוציא** אמר זה הוא
 שאומרים עליו דאדם גדול הוא ובקי
 בברכות הוא בשלמא אי אמר **המוציא**
 אשמעינן

אמר רבא **במוציא** כולי עלמא לא פליגי
 אמר רבא **במוציא** ממצרים כי פליגי
 במוציא רבנן סברי **המוציא** לך
 מיס מצור ההלמיש **ורבי**
 נחמיה סבר דמוציא דמליק משמע שנאמר
 המוציא אהכס מתחת סבלות
 קאמר להו קודשא בריך הוא **לישראל** כך
 הוא ובקי בברכות הוא אמר להם לכשיבא
 לידו וזמנא דהיא איקלע לנגייה אפיקו ליה
 ריפתא פתח ואמר **מוציא** אמר זה הוא
 שאומרים עליו דאדם גדול הוא ובקי
 בברכות הוא בשלמא אי אמר **המוציא**
 אשמעינן

אמר רבא **במוציא** כולי עלמא לא פליגי
 אמר רבא **במוציא** ממצרים כי פליגי
 במוציא רבנן סברי **המוציא** לך
 מיס מצור ההלמיש **ורבי**
 נחמיה סבר דמוציא דמליק משמע שנאמר
 המוציא אהכס מתחת סבלות
 קאמר להו קודשא בריך הוא **לישראל** כך
 הוא ובקי בברכות הוא אמר להם לכשיבא
 לידו וזמנא דהיא איקלע לנגייה אפיקו ליה
 ריפתא פתח ואמר **מוציא** אמר זה הוא
 שאומרים עליו דאדם גדול הוא ובקי
 בברכות הוא בשלמא אי אמר **המוציא**
 אשמעינן

סתימא עבה מברך בורא מיני מוונות,
 קלישהא מברך שהכל, וחק על פי שרפואה
 געטיה היכא לדיח ליה הנאה מיניה
 מברך : והלכתא

מסופק אם וירמשי"ש חייבין בחלה משום
 ג' עושה עיסתו בלחם כדי לחלקה
 פטורין מן החלה לית זהו שיעורא
 הלכא גבי וירמשי"ש כתי פעמים
 מחלקין שאין משמין שיעור חלה
 בקדרה אחת אך היה מותרין ליקח
 חלה בלא ברכה בשביל הספק.
עביה חייבין בחלה ובהמוילת דקיימא

כרבי יוחנן פרק כל שעה (פסחים לו.)
 לפליגי ר' יוחנן ור"ל במעשה חילפס,
 ז' פליגי בבליגתו רכה דהיינו **חלפתו**
כופנין וכופו עיסה אם הלפה בתגור
 או בכירה או בחילפס בלא מיס
 זמנא (ר"ל) כ"ל דלא הוה חייב חלא
 כשלאפה בתגור והא קמי מתניין
 חלפתו כופנין וכופו עיסה
 דחייב בחלה חלפס בחלה חלפס
 בחילפס פטור (ר"ל יוחנן) מחייב

דמעשה חילפס כופו עיסה קרינן ביה
 רק שלא יהו משקין בחילפס דהכי
 איחא בזירשמי כל שהאור תחתיו
 חייב בחלה ומברכין עליו המוילתא,
 חלפס חילפס עליו המוילתא

לח הוא ללא גבולא בעלמא ומיחו אם
 קבע סעודתיה עליהו כמו בפורים
 מברך המוילתא וכל דבר שתלתו
 כופנין וגם סופו כגון הני כופנין
 שמשנין אותן בשמן שקורין בו יי"ש

*פטורין מן החלה : **מר** זוטרא
 קבע סעודתיה עליו . וכן ניל"ש
 קבע סעודתיה עליו מברכין עליה
 המוילתא וכן לזה הר"מ בפורים
 שקובעין סעודתן לעילין לכך המוילתא
 בפת החלה כדי לפטרין מברכה שהיא

מסופק אי הוה קביעותיהו קביעות
 אולא : **היא** דובשא דתמרי מברכין
 עליו שהכל . וכן משקין מכל מיני
 פירות דבר מתירוס וילתר כלתמרינן
 גבי ערלה *ולאשקי מה"פ שפירש

דמיייר ענתן לתוכן מים ושכר ידוק
 חגי"ג דשמי"ג בן כוכים בכדי אכילת
 פרס לא מברכין עליו בורא מיני
 מוונות אלא שהכל זכאי לרבי ושמאל
 דאמרי כל שיש בו מחמשה הקניין

מברכין עליו בורא מיני מוונות הכל
 לא הוי זהו ממש שעורין (ג) אין שבר
 אלא טעמא בעלמא וצדד משום שיש
 בו עלויה אחרינא בפת ועוד כשתי"א* (ג)
 חוב דמי לחם וכו' וירמשי"ש חייבים
 בחלה משום דתמן טעמא עיסתו
 בלחם כדי לחלקה פטורס מן החלה
 לית זהו שיעורא חלפס חלה :

(ג) ר"ה הוא דובשא וכו' כתיב
 דאין שבר אלא וכו' ועוד כתיב
 שבת וזה (ד) ר"ה חילפס עשור
 עשור וזה (ה) ר"ה חילפס עשור
 עשור וזה (ו) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (ז) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (ח) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (ט) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (י) ר"ה חילפס עשור עשור

כ"ל ומסיק הגמרא זכריא רבא
 ושמואל דפשיטא (י) אמתניין שר
 חק"ל על פי שמואל (ל) רפואה חלפס
 דר"ל ושמואל אשמעינן דלא נימא
 כיון דעקרו לרפואה לא לבכר עליה כלל
 קא משמע על כיון דמטהני המינייה
 בעי ברובי ומכל מקום לא יבכר
 אלא שהכל כיון שאינו עשוי
 לסעוד כי אם לנשות ואם כן כל
 דבר שיש בו ממחמשה המינין ויצו
 עשוי לסעוד כי אם לנשות כגון
 שבר וכיוצא בו מברך שהכל
 וזהו גוונא פסק בזה והלכתא
 והלכתא

מברכין עליו בורא מיני מוונות הכל
 לא הוי זהו ממש שעורין (ג) אין שבר
 אלא טעמא בעלמא וצדד משום שיש
 בו עלויה אחרינא בפת ועוד כשתי"א* (ג)
 חוב דמי לחם וכו' וירמשי"ש חייבים
 בחלה משום דתמן טעמא עיסתו
 בלחם כדי לחלקה פטורס מן החלה
 לית זהו שיעורא חלפס חלה :

(ג) ר"ה הוא דובשא וכו' כתיב
 דאין שבר אלא וכו' ועוד כתיב
 שבת וזה (ד) ר"ה חילפס עשור
 עשור וזה (ה) ר"ה חילפס עשור
 עשור וזה (ו) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (ז) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (ח) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (ט) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (י) ר"ה חילפס עשור עשור

כ"ל ומסיק הגמרא זכריא רבא
 ושמואל דפשיטא (י) אמתניין שר
 חק"ל על פי שמואל (ל) רפואה חלפס
 דר"ל ושמואל אשמעינן דלא נימא
 כיון דעקרו לרפואה לא לבכר עליה כלל
 קא משמע על כיון דמטהני המינייה
 בעי ברובי ומכל מקום לא יבכר
 אלא שהכל כיון שאינו עשוי
 לסעוד כי אם לנשות ואם כן כל
 דבר שיש בו ממחמשה המינין ויצו
 עשוי לסעוד כי אם לנשות כגון
 שבר וכיוצא בו מברך שהכל
 וזהו גוונא פסק בזה והלכתא
 והלכתא

מברכין עליו בורא מיני מוונות הכל
 לא הוי זהו ממש שעורין (ג) אין שבר
 אלא טעמא בעלמא וצדד משום שיש
 בו עלויה אחרינא בפת ועוד כשתי"א* (ג)
 חוב דמי לחם וכו' וירמשי"ש חייבים
 בחלה משום דתמן טעמא עיסתו
 בלחם כדי לחלקה פטורס מן החלה
 לית זהו שיעורא חלפס חלה :

(ג) ר"ה הוא דובשא וכו' כתיב
 דאין שבר אלא וכו' ועוד כתיב
 שבת וזה (ד) ר"ה חילפס עשור
 עשור וזה (ה) ר"ה חילפס עשור
 עשור וזה (ו) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (ז) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (ח) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (ט) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (י) ר"ה חילפס עשור עשור

כ"ל ומסיק הגמרא זכריא רבא
 ושמואל דפשיטא (י) אמתניין שר
 חק"ל על פי שמואל (ל) רפואה חלפס
 דר"ל ושמואל אשמעינן דלא נימא
 כיון דעקרו לרפואה לא לבכר עליה כלל
 קא משמע על כיון דמטהני המינייה
 בעי ברובי ומכל מקום לא יבכר
 אלא שהכל כיון שאינו עשוי
 לסעוד כי אם לנשות ואם כן כל
 דבר שיש בו ממחמשה המינין ויצו
 עשוי לסעוד כי אם לנשות כגון
 שבר וכיוצא בו מברך שהכל
 וזהו גוונא פסק בזה והלכתא
 והלכתא

מברכין עליו בורא מיני מוונות הכל
 לא הוי זהו ממש שעורין (ג) אין שבר
 אלא טעמא בעלמא וצדד משום שיש
 בו עלויה אחרינא בפת ועוד כשתי"א* (ג)
 חוב דמי לחם וכו' וירמשי"ש חייבים
 בחלה משום דתמן טעמא עיסתו
 בלחם כדי לחלקה פטורס מן החלה
 לית זהו שיעורא חלפס חלה :

(ג) ר"ה הוא דובשא וכו' כתיב
 דאין שבר אלא וכו' ועוד כתיב
 שבת וזה (ד) ר"ה חילפס עשור
 עשור וזה (ה) ר"ה חילפס עשור
 עשור וזה (ו) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (ז) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (ח) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (ט) ר"ה חילפס עשור עשור
 עשור וזה (י) ר"ה חילפס עשור עשור

כ"ל ומסיק הגמרא זכריא רבא
 ושמואל דפשיטא (י) אמתניין שר
 חק"ל על פי שמואל (ל) רפואה חלפס
 דר"ל ושמואל אשמעינן דלא נימא
 כיון דעקרו לרפואה לא לבכר עליה כלל
 קא משמע על כיון דמטהני המינייה
 בעי ברובי ומכל מקום לא יבכר
 אלא שהכל כיון שאינו עשוי
 לסעוד כי אם לנשות ואם כן כל
 דבר שיש בו ממחמשה המינין ויצו
 עשוי לסעוד כי אם לנשות כגון
 שבר וכיוצא בו מברך שהכל
 וזהו גוונא פסק בזה והלכתא
 והלכתא

מח אב"מ פ"ג מהל'
 גרמסו הלכס ט
 עושה עיסה מין קמח
 סוף עו :
 כמט מ"מ פ"ג מהל'
 חקן ומנה הל' ו
 עושה עיסה ס"י תחל
 סוף ב :
 נ ד מ"י פ"ח מהלכות
 ברכות הלכס ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :
 נא הו מ"י פ"ח מהל'
 תמונת הלכס ב :
 נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :
 נג ח (מ"י פ"ג מהל'
 ג עושה עיסה ח"ת
 נא הו מ"י פ"ח מהל'
 תמונת הלכס ב :
 נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נא הו מ"י פ"ח מהל'
 תמונת הלכס ב :
 נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

נב ו מ"י פ"ח מהל'
 גרמסו הל' ד פנת
 עשין כו עושה עיסה
 ס"י רב ט"ף ח :

ספורת ס"ח
 פ"ב חולין ק"ב

וסתין לוחס
 דפסין פ"ח
 פירושין כ"ט

וענה ק"י
 שכת ק"ט

שכת ק"ט
 ומה ק"ט

רשב"מ ז'
 נפיל לו

מפיקנא לבו עבידנא לבו
 מליק משמע שנאמר
 המוציא אהכס מתחת סבלות
 קאמר להו קודשא בריך הוא
 לישראל כך הוא ובקי
 בברכות הוא אמר להם
 לכשיבא לידו וזמנא
 דהיא איקלע לנגייה
 אפיקו ליה ריפתא
 פתח ואמר מוציא אמר
 זה הוא שאומרים עליו
 דאדם גדול הוא ובקי
 בברכות הוא בשלמא
 אי אמר המוציא אשמעינן

מפיקנא לבו עבידנא לבו
 מליק משמע שנאמר
 המוציא אהכס מתחת סבלות
 קאמר להו קודשא בריך הוא
 לישראל כך הוא ובקי
 בברכות הוא אמר להם
 לכשיבא לידו וזמנא
 דהיא איקלע לנגייה
 אפיקו ליה ריפתא
 פתח ואמר מוציא אמר
 זה הוא שאומרים עליו
 דאדם גדול הוא ובקי
 בברכות הוא בשלמא
 אי אמר המוציא אשמעינן

מפיקנא לבו עבידנא לבו
 מליק משמע שנאמר
 המוציא אהכס מתחת סבלות
 קאמר להו קודשא בריך הוא
 לישראל כך הוא ובקי
 בברכות הוא אמר להם
 לכשיבא לידו וזמנא
 דהיא איקלע לנגייה
 אפיקו ליה ריפתא
 פתח ואמר מוציא אמר
 זה הוא שאומרים עליו
 דאדם גדול הוא ובקי
 בברכות הוא בשלמא
 אי אמר המוציא אשמעינן

מפיקנא לבו עבידנא לבו
 מליק משמע שנאמר
 המוציא אהכס מתחת סבלות
 קאמר להו קודשא בריך הוא
 לישראל כך הוא ובקי
 בברכות הוא אמר להם
 לכשיבא לידו וזמנא
 דהיא איקלע לנגייה
 אפיקו ליה ריפתא
 פתח ואמר מוציא אמר
 זה הוא שאומרים עליו
 דאדם גדול הוא ובקי
 בברכות הוא בשלמא
 אי אמר המוציא אשמעינן

מפיקנא לבו עבידנא לבו
 מליק משמע שנאמר
 המוציא אהכס מתחת סבלות
 קאמר להו קודשא בריך הוא
 לישראל כך הוא ובקי
 בברכות הוא אמר להם
 לכשיבא לידו וזמנא
 דהיא איקלע לנגייה
 אפיקו ליה ריפתא
 פתח ואמר מוציא אמר
 זה הוא שאומרים עליו
 דאדם גדול הוא ובקי
 בברכות הוא בשלמא
 אי אמר המוציא אשמעינן

מפיקנא לבו עבידנא לבו
 מליק משמע שנאמר
 המוציא אהכס מתחת סבלות
 קאמר להו קודשא בריך הוא
 לישראל כך הוא ובקי
 בברכות הוא אמר להם
 לכשיבא לידו וזמנא
 דהיא איקלע לנגייה
 אפיקו ליה ריפתא
 פתח ואמר מוציא אמר
 זה הוא שאומרים עליו
 דאדם גדול הוא ובקי
 בברכות הוא בשלמא
 אי אמר המוציא אשמעינן

מפיקנא לבו עבידנא לבו
 מליק משמע שנאמר
 המוציא אהכס מתחת סבלות
 קאמר להו קודשא בריך הוא
 לישראל כך הוא ובקי
 בברכות הוא אמר להם
 לכשיבא לידו וזמנא
 דהיא איקלע לנגייה
 אפיקו ליה ריפתא
 פתח ואמר מוציא אמר
 זה הוא שאומרים עליו
 דאדם גדול הוא ובקי
 בברכות הוא בשלמא
 אי אמר המוציא אשמעינן

מפיקנא לבו עבידנא לבו
 מליק משמע שנאמר
 המוציא אהכס מתחת סבלות
 קאמר להו קודשא בריך הוא
 לישראל כך הוא ובקי
 בברכות הוא אמר להם
 לכשיבא לידו וזמנא
 דהיא איקלע לנגייה
 אפיקו ליה ריפתא
 פתח ואמר מוציא אמר
 זה הוא שאומרים עליו
 דאדם גדול הוא ובקי
 בברכות הוא בשלמא
 אי אמר המוציא אשמעינן